Nr 7. Kielce, dnia 15 czerwca 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego“: Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Tel. 176.

Przedpłata za rok 1927 — 8 złotych. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowanin stowarzyszenia lub związkn 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego“.

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy“ w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ.

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.
BG. 574/101/II.

Kielce, dn. 16 II. 1927 r.

Przedmiot: *Podatek dochodowy od uposażenia.*

OKÓLNIK Nr 28.

Do Panów Naczelników Wydziałów, Dyrekcji Robót Publicznych, Panów Starostów i Kierowników P. U. P. P. oraz Biura Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie.

Według oznajmienia Ministerstwa Skarbu niektóre władze, asygnujące pobory, opierając się na przepisie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 11 lutego 1924 r. L. 1117/W. Em./Adm./okólnik Urzędu Wojewódzkiego z dnia 26 II. 1924 r. L. BG. 1293/6, nie pobierają podatku dochodowego od części uposażenia, potrącanego pracownikom tytułem opłaty emerytalnej.

Z uwagi na to, że powołany okólnik zawiera wyłącznie wskazówki co do obliczenia opłaty emerytalnej, nie normuje zaś sprawy podatku dochodowego, ponadto, że zgodnie z przepisem ustępu drugiego art. 110 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 58 z r. 1925 poz. 411) dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, opodatko-

wuje się w całości, nie stosując do nich jakichkolwiek odliczeń należy zarządzić, aby poczynając od najbliższej wypłaty uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę nie wyłączano z podstaw opodatkowania części uposażenia potrącanej pracownikowi tytułem opłaty emerytalaej.

Przepis okólnikowego reskryptu Urzędu Wojewódzkiego z dnia 15/VIII 1924 r. L. BG. 3749/I o wyłączeniu z podstaw wymiaru podatku dochodowego dodatku na mieszkanie pozostaje w mocy.

W sprawie wyrównania należności podatkowej za poprzedni okres nastąpi oddzielne zarządzenie.

O powyższem Urząd Wojewódzki zawiadamia zgodnie z pismem ok. Ministerstwa Skarbu z dnia 10 I. 1927 r. Nr DPO. 6549/II/26 i na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 13 z 1927 r.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski,*
Naczelnik Wydziału.

Wojewoda Kielecki.
Ad. 2246.

Kielce. dn. 22 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Umarzanie składek w gminach wyzn. żyd.*

OKÓLNIK Nr 30.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Na skutek nasuwających się wątpliwości czy organy zarządu gmin wyznaniowych żydowskich mogą uchwalać masowe umarzanie składek w gminach wyznaniowych, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 10 stycznia 1927 roku Nr VI. N. 6049/26 wyjaśniło co następuje:

1) Zarządy gmin wyznaniowych żyd. władne są, drogą prawomocnych uchwał do umarzania rozpisanych na członków gminy zalegających lub nawet jeszcze nie zalegających składek, a to bądź z powodu ubóstwa poszczególnych członków gminy, ogólnego przesilenia ekonomicznego, bądź też z tych przyczyn, iż opodatkowanie dla różnych względów administracyjno-gospodarczych stało się zbyteczne (np. wskutek wzmożonych dochodów gminy, niewykonania preliminowanych wydatków i t. p.).

2) Przedkładanie podobnych uchwał władzom nadzorczym do zatwierdzenia jest zbytecznem.

W powyższym względnie Ministerstwo kierowało się następującymi motywami:

nadzór państwowy nad gminami wyznaniowemi żydowskiemi istnieje głównie w związku z uprawnieniem tych gmin do przymusowego opodatkowania swych członków. Ggyby nie to uprawnienie gmin. mogące ewentualnie stwarzać konkurencję ogólno podatkowym interesom Państwa, nadzór państwa w przeważnej części nie miałby racji bytu. Zgodnie z postanowieniami Konstytucji gwarantującemi tym gminom prawo samorządu, władze nadzorcze nie krępując zasadniczo zarządów gmin w wykonywaniu uprawnień podatkowych na podstawie obowiązujących dla tych gmin przepisów, ingerują w tym względzie zasadniczo tylko wówczas, gdy to leży w interesie tych gmin, ich instytucji, funkcjonarjuszów i t. p. Nie jest natomiast potrzebne uprawnienie władz odbierania gminom prawa zrzekania się opodatkowania, choćby już przez władze zatwierdzonego, szczególnie składek zaległych lub takich, przez których umorzenie, zarządy gmin chcą ulżyć grupom ludności poczytywanym przez siebie za gospodarczo słabe.

To też władze nadzorcze ograniczają się zasadniczo do sprawdzania wysokości norm podatkowych przy zatwierdzaniu budżetu i list składek (bez brania pod uwagę osób opodatkowanych) oraz do rozstrzygania wpływających do władz rekursów przeciwko nałożonym składkom.

Wyżej wyłuszczone przez Ministerstwo zasady. podaję Panu Staroście do wiadomości i stosowania w praktyce.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Wojewoda Kielecki.
Ad. 2479.

Kielce, dn. 25 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Uregulowanie stosunku do służby wojsk. szereg. starszych roczn. przeniesionych do roczn. młodszych.*

OKÓLNIK Nr 31.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego.

Niżej podany odpis pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych L. dz. 44015 — Pob. Ew. — 26 z dn. 13-I-1927. udzielam do wiadomości, wykonując reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 II. 1927 r. Nr Wojsk. 277/27 okólnik Nr 39.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Załącznik do Okólnika Nr 31.

Ministerstwo Spraw Wojsk.
Departament I. Piechoty.
L. dz. 44015/Pob. Ew./26.
Tel. Centr. M.S.W. wewn. 61.

Warszawa, dn. 13.I 1927 r.

Przedmiot: *Szeregowi rez. starszych roczników przeniesieni do roczników mł. — uregulowanie stosunku do służby wojskowej.*

Na zapytanie jednego z Dowódców O. K., czy należy wcielać do wojska stałego szeregowych roczników starszych zaliczonych do rezerwy w myśl rozkazu

M. S. Wojsk. Oddz. I. Szt. Gen. Licz. dz. 9999/O. de B./25 cz. III pkt. 6, jeżeli władze administracyjne I. instancji przeniosły takich szeregowych na podstawie metryki urodzenia, względnie innych wiarogodnych danych do roczników młodszych, wyjaśniam:

szeregowego rezerwy, przeniesionego z rocznika starszego do jednego z roczników, które nie zostały potem definitywnie zaliczone do rezerwy, należy wcielić do wojska stałego w najbliższym okresie wcielenia, niezależnie od tego, że taki szeregowy został już poprzednio przeniesiony do rezerwy. — Ewentualnie poprzednio odbytą służbę wojskową należy takiemu szeregowemu zaliczyć w myśl § 637 rozp. wykon. do ustawy o powsz. obow. sł. wojsk., przyczem posiadaną książeczkę wojskową i ewent. kartę mob. należy odebrać unieważnić, jak również skreślić go z głównej księgi ewidencyjnej i skorowidza starszego rocznika, a wpisać jednocześnie do gł. ks. ewid. i skorowidza właściwego rocznika.

Szeregowi rezerwy natomiast, przeniesieni do jednego z roczników, które już zostały definitywnie zaliczone do rezerwy, nie podlegają wcieleniu, niezależnie od tego, czy wypełnili w całości obowiązek służby czynnej, czy też pozostaje im jeszcze pewien okres do odsłużenia.

Za roczniki zaliczone definitywnie do rezerwy, należy uważać. w chwili wydania niniejszego rozkazu, roczniki od 1887 do 1903 włącznie.

W imieniu M. S. Wojsk.
II viceminister: *(—) Fabrycy,* Gen. Bryg.

Wojewoda Kielecki.
L. B. P. 1441.

Kielce, dn. 25 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Zwalczanie przemytnictwa tytoniu z Niemiec.*

OKÓLNIK Nr 32.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Według otrzymanych z Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego informacji, wzmogło się w ostatnich czasach w sposób dotychczas niebywały przemytnictwo wyrobów tytoniowych z Niemiec.

W związku z powyższem polecam Panom Starostom na zasadzie reskryptu M. S. W. z dn. 27 I 1927 roku Nr IV. A. P. 213/27 wydać organom Policji zarządzenia, aby te w razie potrzeby, a w szczególności w powiatach będzińskim, częstochowskim i włoszczowskim, udzielały pomocy organom Kontroli Skarbowej, przeznaczonym do akcji tępienia przemytnictwa tytoniu z Niemiee, przy wszelkich dokonywanych przez nie rewizjach, obławach i czatach.

Za Wojewodę: *Dr Klug.*

Wojewoda Kielecki.
Sm. 2369/2/26.

Kielce, dn. 29 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Zmiana terminów zjazdów wójtowskich.*

OKÓLNIK Nr 33.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1926 roku Nr SZ. 1098/26 zarządzam niniejszem, aby ustanowione okólnikiem Ministerttwa z dnia 23 IV 1919 r. L. 48626/II O. 5552 (Nr 249) miesięczne zjazdy wójtowskie odbywały się nadal w terminach kwartalnych począwszy **od dnia 1 kwietnia b. r.,** z tem jednak zastrzeżeniem, że rzeczone zjazdy winny się odbywać obowiązkowo w oznaczonych przez Panów Starostów terminach i przy zachowaniu wskazówek zawartych w wyżej powołanym okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Nadzwyczajne zjazdy wójtowskie mogą być zwoływane przez Panów Starostów w miarę istotnej potrzeby.

W wykonaniu powyższego zechcą Panowie Starostowie wydać Urzędom gminnym dalsze potrzebne zarządzenia i ustalić terminy mających się odbywać zjazdów wójtowskich.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Wojewoda Kielecki.
L. Z. P. 341/1/IV.

Kielce, dn. 4 marca 1927 r.

OKÓLNIK Nr 35.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Przesyłając w załączeniu okólnik w sprawie zużytkowania wojskowych samolotów sanitarnych na potrzeby ludności cywilnej, Urząd Wojewódzki prosi Panów Starostów o spopularyzowanie akcji wymienionej w prasie zarówno fachowej (w pismach lekarskich, wydawanych na terenie Starostwa), jak również w prasie społecznej (miesięcznikacb, tygodnikach i dziennikach).

Odbitki umieszczonych artykułów, jak również wycinki z gazet zechcą Panowie Starostowie przesłać do Urzędu Wojewódzkiego w jaknajkrótszym czasie.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Załącznik do okólnika Nr 35.

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr ZO. 380/27.

Warszawa, dn. 8 II 1927 r.

Przedmiot: *Przewóz osób cywilnych samolotami sanitarnemi.*

Do Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Doświadczenia z ostatniej wielkiej wojny europejskiej, a także z walk ostatnich w Marokko, Syrji i t. p.

wykazały, jak wielkie znaczenie mają samoloty przy przewożeniu rannych z pola bitwy do punktów opatrunkowych i do szpitali.

Szybki i wygodny przewóz samolotami uratował życie tysiącom rannych, oraz tysiące rannych uchronił od stałego kalectwa.

Na skutek tych doświadczeń zastosowano już w kilku krajach samoloty sanitarne, odpowiednio zbudowane i zaopatrzone, do przewozu osób cywilnych, które jużto na skutek nieszczęśliwych wypadków, jużto na skutek nagłych zachorowań wymagały jaknajśpieszniejszego zabiegu chirurgicznego w dalszych szpitalach, gdyż w bliskości nie było ani odpowiedniego szpitala, ani odpowiedniego specjalisty.

W tych wypadkach przyspieszenie operacji decyduje bardzo często o uratowaniu życia ludzkiego.

Obawy, że zmiana ciśnienia atmosferycznego, czy też falowanie samolotu mogą wpłynąć ujemnie na stan przewożonych chorych okazały się płonne, nawet co do chorych na drogi oddechowe.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zgodziło się przeznaczyć trzy samoloty sanitarne dla użytku ludności cywilnej. Zgoda ta daje możność zrealizowania tej sprawy i w Polsce w jaknajprędszej przyszłości.

Jakkolwiek dla zapewnienia całej ludności Polski przewozu samolotami sanitarnemi potrzeba będzie prócz tych trzech samolotów jeszcze 5—6 nowych, to jednak dla dobra sprawy nie należy czekać, lecz przystąpić do uruchomienia gotowych już samolotów, tembardziej, że brakujące w roku przyszłym będą już gotowe.

Ofiarowane do użytku ludności cywilnej przez Min. Spraw Wojsk. trzy samoloty sanitarne są już wraz z pilotami w zupełnej gotowości i obsługiwać w każdej chwili mogą: 1-szy „Breguet" — okolicę st. m. Warszawy w promieniu 170 km. a 2-gi i 3-ci „Hanriot" — okolicę Lwowa i Lidy w promieniu 80 km.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Dep. Sł. Zdr.) porozumiało się w tej sprawie jaknajdokładniej z Ministerstwem Spraw Wojsk. (Dep. Sanitarnym i Dep. Żeglugi Powietrznej) oraz Zarządem Głównym Ligi Obrony Pow. Państwa i przyszło do jednomyślnej decyzji, że uruchomienie samolotów sanitarnych dla przewozu ludności cywilnej jest konieczne i bardzo pilne.

Chodzi obecnie o to, aby na terenie podległego Panu Wojewodzie obszaru stworzyć warunki, zapewniające sprawne funkcjonowanie tych samolotów.

Okólnik ten czasowo dotyczy tych trzech województw, gdzie samoloty obecnie są stacjonowane. W pozostałych województwach w miarę uruchamiania samolotów sanitarnych okólnik ten w całej rozciągłości będzie mógł być zastosowany. Pozatem może się zdarzyć potrzeba skorzystania z samolotu, stacjonowanego na terenie sąsiedniego województwa.

Jeżeli do tych pobudek realnych dołączyć pobudkę wysoce humanitarną — ratowanie życia ludzkiego, sprawa samolotów sanitarnych stanie się popularną nawet w mniej kulturalnych środowiskach.

Ludnośc miejscową zechce Pan Wojewoda pobudzić do:

1) tworzenie lotnisk, i

2) zakładanie stacji benzynowych.

Wyżej przytoczone dwa typy samolotów mogą wylądować czy wznosić się z lotniska, mającego przestrzeń 400 × 400 m.

Zaznaczyć należy, że „Hanriot", jako samolot lekki, nie może zabrać dużo benzyny i prócz pilota niesie tylko jedną osobę, t. j. samego chorego.

Typ ten więc nie jest praktyczny i w przyszłości budowane będą na ten cel samoloty cięższe, aby mogły lecieć na dalszą przestrzeń, zabierając więcej benzyny, oraz oprócz chorego zabrać jeszcze dozorującą chorego osobę (lekarza, sanitarjusza, członka rodziny).

Najlepiej na lotniska nadają się pastwiska lub suche łąki, które przy każdem mniejszem mieście lub osadzie się znajdują. Zużytkowane wreszcie być mogą boiska sportowe i odwrotnie — lotniska mogą służyć za boiska. Zaznacza się, że wszystkie instalacje gimnastyczno-sportowe winny być ruchome, aby mogły być usunięte na wypadek lądowania samolotów.

Lotnisko musi mieć powierzchnię wyrównaną, bez rowów i sadzawek. W najbliższem sąsiedztwie nie mogą znajdować się wysokie budynki, kominy i drzewa. O ile zaś są wyniosłości, teren winien wynosić 600 × 600 m. powierzchni.

Przed ostatecznym wyborem terenu należy bezwzględnie zasięgnąć opinji instruktora, znajdującego się w dyspozycji Okręgowego Zarządu L. O. P. P.

Koszt kupna czy wydzierżawienia oraz urządzenia lotniska nie przekroczy możności finansowej danej jednostki samorządowej, tembardziej, że Wojewódzkie Komitety L. O. P. P. z pewnością przyjdą z pomocą.

Prócz lotnisk należy również zająć się zakładaniem specjalnych stacji benzynowych, które mogą być urządzane przy stacjach benzynowych dla samochodów. Stacje benzynowe są niezbędne z tego względu, że przy ich odpowiedniem rozlokowaniu samolot może odbywać znacznie większe przestrzenie, niż to wskazane wyżej.

W praktycznem wykonaniu sprawa przedstawia się tak:

W pewnej wsi zaszedł nieszczęśliwy wypadek, czy nagłe zachorowanie, wymagające jaknajśpieszniejszego zabiegu chirurgicznego w szpitalu większym. Wezwać samolot może tylko lekarz, który stwierdzi niezbędność

bezzwłocznego transportowania chorego, celem dokonania zabiegu chirurgicznego. Ustkuteczina wezwanie bądź przez lekarza urzędowego, a w razie jego nieobecności, przez miejscowe władze wojskowe lub cywilne (P. K. U., Urząd Starościński, posterunek policyjny i t. p.). Zwraca się telefonicznie, prosząc władzę wojskową, mającą w swem rozporządzeniu samolot sanitarny, o przysłanie tego samolotu na najbliższe łotnisko. Po otrzymaniu zgody i zapewnieniu, na którą godzinę przybędzie samolot, należy na wyznaczone miejsce i wyznaczoną godzinę dostarczyć chorego. Aby ułatwić lądowanie, należy przed przybyciem samolotu rozpalić na środku lotniska ognisko, aby wskazać lotnikowi kierunek wiartu.

Za przejazd samolotem wpłaca się kwotę, równą cenie biletu II klasy pociągów zwykłych za przestrzeń, którą samolot przeleci.

Uzyskane za przewóz kwoty winny być wpłacane w Kasie Skarbowej na wznowienie kredytów dz. 4/10 — I budżetu wojskowego.

W mieście, dokąd samolot dostarczy chorego, należy zawczasu zorganizować przewóz chorego do szpitala i umówić szpital, który bezwzględnie przyjmie chorego i bezzwłocznie zajmie się nim.

Sprawę przewiezienia chorego do miejsca lądowania płatowca, względnie z tego miejsca do szpitala, pozostawia się inicjatywie rodziny chorego, lub też uregulowaniu przez zainteresowane władze lokalne. — Pożądanem byłoby zawarcie umowy o przewożeniu takich chorych karetkami pogotowia ratunkowggo, względnie wojskowemi samochodami sanitarnemi.

Władza wojskowa po otrzymaniu wezwania jednocześnie z wysłaniem samolotu zawiadamia telefonicznie szpital, do którego będzie dostarczony chory na oporację, jak również wzywa pogotowie ratunkowe względnie inną instytucję umówioną, celem bezzwłocznego przewiezienia chorego z lotniska do szpitala.

Ministerstwo jest przekonane, że sprawa uruchomienia samolotów sanitarnych dla przewozu ludności cywilnej nie powinna nastręczać trudności nie do pokonania, zależy jedynie od energicznej akcji ze strony miejscowych czynników.

Zechce tedy Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) w terminie do czterech tygodni od daty otrzymamia tego reskryptu powiadomić Ministerstwo o dokonanych w tym zakresie poczynaniach i następnie w okresach perjodycznych (miesięcznych) nadsyłać przy sprawozdaniu ogólnem w tej sprawie wykazy:

1) nowourządzonych lotnisk,

2) stacji benzynowych,

3) przewiezionych chorych ze wskazaniem choroby.

Nadmienia się, że następujące przypadki nadają się do przewożenia drogą powietrzną: wszelkie złamania, a zwłaszcza czaszki, które, nie poddane szybkiemu zabiegowi chirurgicznemu, grożą śmiercią choremu; drążące rany jamy brzusznej; ostry napad zapalenia wyrostka robaczkowego; skręt kiszek i przepukliny uwięźnięte; krwotoki i zapalenie jamy brzusznej, wymagające nagłego zabiegu operacyjnego; porody powikłane, wymagające cięcia cesarskiego, lub innego zabiegu akuszeryjnego; choroby przewodu moczowego, wymagające bezzwłocznego zabiegu chirurgicznego. Bezwzględnie nie należy przewozić chorych w stanie agonji, z krwotokami płucnemi; wypadki nierokujące poprawy po zabiegu operacyjnym.

Ministerstwo Spraw Wojskowych wobec trudności związanych z dezynfekcją samolotu, zastrzega się stanowczo co do przewożenia chorych zakaźnych.

Jednocześnie z okólnikiem niniejszym Ministerstwo Spraw Wojskowych wysyła właściwe zarządzenia do odpowiednich władz wojskowych w sprawie współdziałania z władzami cywilnemi w zakresie przewożenia chorych drogą powietrzną, jak również Główny Zarząd L. O. P. P. do swoich organów wojewódzkich i okręgowych.

Załącza się do wiadomości wyciągi z instrukcji Ministerstwa Spraw Wojskowych z zakresu lotnictwa sanitarnego.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

WYCIĄG
z instrukcji Ministerstwa Spraw Wojskowych z zakresu lotnictwa sanitarnego.

Przepisy wykonawcze.

4. Komendant portu przyjmuje zgłoszenia telefoniczne i telegraficzne wywoływania W. S. S. i natychmiast odwrotnie winien odpowiedzieć, czy W. S. S. zostanie wysłany i kiedy, względnie podać motywy odmowy (zepsucie aparatu, złe warunki atmosferyczne, brak lotniska i t. p.).

8. Komendant portu daje odlatującemu pilotowi dokładne dane, dokąd ma lecieć, gdzie wylądować, kogo ma zabrać, dokąd go odwieźć i t. p. i wydaje mu za pokwitowaniem w odpowiedniej księdze inwentarz sanitarny W. S. S.

12. Po przylocie W. S. S. z chorym, przeładowaniem z samolotu do samochodu zajmuje się dyżurny w porcie lotniczym patrol sanitarny. Zasadniczo chorego należy rozebrać z kożucha i przełożyć go na nosze samochodu sanitarnego. W wyjątkowych jednak wypadkach chorego należy wprost z noszami W. S. S. i w kożuchu przenieść do samochodu sanitarnego, jednak w tym ostatnim wypadku musi jechać dyżurny sanitarjusz portu, który tym samym samochodem przywozi zabrane rzeczy do portu.

13. W razie, gdyby w miejscowości, dokąd został wezwany W, S. S. nie było pomocy do zapuszczenia śmigła i do nalania benzyny, a okazałaby się konieczność dolania tam benzyny i rycyny, komendant portu winien wysłać wojskowym samolotem sanitarnym wraz z pilotem mechanika, który ma powrócić koleją. Jednocześnie winien wydać mechanikowi dodatkowy bidon z benzyną i rycyną.

Tymczasowe przepisy.

17. Ranny lub chory, dla przewiezienia którego został wezwany samolot, powinien być przygotowany na czas do transportu, przyczem dostarczenie go do miejsca lądowania powinno być uskutecznione zarządzeniem i środkami strony zapotrzebowującej obowiązkowo przed przybyciem wojsk. samolotu sanitarnego. Ranny względnie chory powinien być zaopatrzony w dokumenty, ustalone przepisami przy oddawaniu do szpitala, względnie w pismo lekarza do szpitala dla osób cywilnych.

20. Dla zapewnienia szybkiego transportu do szpitala rannego względnie chorego, dostarczonego przez wojskowy samolot sanitarny na wojskowe lotnisko Mokotowskie przydzielony jest do 1 pułku lotniczego jeden samochód sanitarny, niezależnie od samochodu sanitarnego, obsługującego lotnisko wogóle, aż do czasu przydzielenia specjalnego samochodu sanitarnego, należy wywołać samochód sanitarny z Komendy Miasta — telefon Nr 502—74.

23. W wyjątkowych wypadkach wojsk. samolotem sanitarnym może być przewieziony chirurg dla wykonania zabiegu operacyjnego, o ile przewiezienie rannego względnie chorego jest niemożliwe, a na miejscu możliwem jest dokonanie zabiegu operacyjnego. Zarządzenie wyjazdu chirurga i uruchomienie w tym celu wojsk. samolotu sanitarnego wydają władze centralne.

Inwentarz

zapotrzebowania sanitarnego w samolocie sanitarnym „Hanriot“ Nr ....

(własność Izby Chorych I pułku lotniczego):

L. p.	Wyszczególnienie	Ilość
I.	Nosze (amerykański komplet) . .	1
II.	Poduszka skurzana w poszewce brezentowej	1
III.	Poduszka klinowata w poszewce brezentowej	1
IV.	Worek futrzany	1
V.	Pokrowiec brezentowy do worka futrzanego	1
VI.	Zasłony brezentowe do okien samolotu .	2
VII.	Futerał brezent. na przyrządy sanit.-lekarskie	1
	zawierający:	
1.	Miseczkę nerkowatą	1
2.	Gąbkę	1
3.	Termos	1
4.	Kaczkę emaljowaną do moczu . .	1
5.	Torbę sanitarną dla lotników . .	1
	zawierającą:	
a)	opatrunki indywidualne . .	6 szt.
b)	opaski gazowe	1 „
c)	taśma parciana	1 „
d)	wazelina borna	1 tub.
e)	plaster	1 rol.
f)	krople Walerjana . . .	15 gr.
g)	smarowanie do odparzenia . .	30 „
h)	jodyna w ampułkach po 1·5 . .	6 szt.
i)	krople Inoziemcowa . . .	15 gr.
j)	amoniak	15 „
k)	nożyce do ubrania . . .	1 szt.
l)	chustki trójkątne . . .	2 „
ł)	leszczotki angielskie . . .	2 „
m)	„ krajowe . . .	2 „

Wojewoda Kielecki. Kielce, dn. 3 marca 1927 r.
Sm. 1568.

Przedmiot: *Przekazywanie PP. Wojewodom i Prezesom Izb Skarbowych prawa zatwierdzania statutów i uchwał podatkowych.*

OKÓLNIK Nr 36.

Wszystkim PP. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Niżej podany reskrypt Ministerstwa Spraw Wewn. Nr S. G. 718-27 udzielam do wiadomości.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Załącznik do okólnika Nr 36.

Ministerstwo Spraw Wewn. Warszawa, d. 19 II 1927 r.
Nr SF. 718/27.

Przedmiot: *Przekazywanie Wojewodom i Prezesom Izb Skarbowych uprawnień Ministra Spraw Wewn. i Ministra Skarbu, wynikających z ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.*

Do wszystkich PP. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody śląskiego).

Zawiadamiam Panów Wojewodów, że w związku z przekazywaniem Im dalszych uprawnień co do zatwierdzenia uchwał finansowych związków komunalnych uznałem za wskazane zastąpić jednem rozporządzeniem wszystkie dotychczas w tej sprawie wydane rozporządzenia; ułatwi to orjentowanie się w kompetencjach władz nad-

zorczych zarówno tymże władzom, jak i związkom komunalnym.

Zwracam uwagę na to, że przy sposobności zbierania w jedno rozporządzenie wyżej wspomnianych dotychczasowych rozporządzeń treść ich poddana została rewizji, a w wyniku tej rewizji wprowadzono pewne zmiany do przepisów, zawartych w tych rozporządzeniach.

Zasadnicza zmiana polega na uregulowaniu osobnem rozporządzeniem sprawy rozstrzygania przez PP. Wojewodów odwołań od wymiaru danin komunalnych, oraz na przekazaniu wydziałom powiatowym prawa zatwierdzania statutów gmin miejskich, wymienionych w punkcie a) art. 36 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 roku (Dz. Ust. Nr 94, poz. 747), o podatkach od psów i od posiadania przedmiotów zbytku.

Dalsze zmiany polegają na pominięciu w nowem rozporządzeniu zastrzeżeń, zawartych w § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewn. z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Nr 36, poz. 390) i w § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9-go marca 1925 r. (Dz. Ust. Nr 31, poz. 220), oraz na pominięciu w statutach wzorowych o podatku od psów i posiadania przedmiotów zbytku oznaczenia stawek podatkowych.

W związku ze zmianami, wymienionemi ostatnio, wyjaśniam, co następuje:

PP. Wojewodowie przy zatwierdzeniu uchwał finansowych związków komunalnych zechcą uważać za wiążące dla siebie następujące wskazówki:

I. Statut o podatku od plakatów, szyldów i anonsów powinien odpowiadać statutowi wzorowemu, ogłoszonemu jako załącznik do § 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewn. z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. Ust. Nr 31, poz. 317).

II. Statuty o podatku od psów i od posiadania przedmiotów zbytku, jak również statuty o podatku na cele inwestycyjne, powinny odpowiadać statutom wzorowym, które zostaną ogłoszone w formie załączników do wspomnianego na wstępie rozporządzenia.

III. Statuty innych podatków komunalnych powinny odpowiadać statutom wzorowym, dołączonym do okólników Ministerstwa Spraw Wewn. Nr 41 z dnia 25 kwietnia 1924 r. (L. SM. 2240/24) i Nr 31 z dnia 9 marca 1925 r. (L. SM 1085/25) ze zmianami wynikającemi z dalszego ciągu niniejszego okólnika.

IV. Statuty opłat drogowych powinny być oparte na zasadach podanych w okólniku Nr III. SF. 422/27, który przesłany będzie PP. Wojewodom w dniach najbliższych.

V. Stawki podatków, których statuty zatwierdzać będą PP. Wojewodowie, nie powinny przekraczać następujących wysokości:

1) od placów budowlanych i od gruntów o charakterze placów budowlanych — 1 % wartości placów wzgl. gruntów;

2) od zbytku mieszkaniowego — 100 % rocznego komornego wzgl. wartości czynszowej, obliczonej według wysokości z czerwca 1914 roku i przeliczonej na złote według relacji, zamieszczonej w ustępie 4 art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Nr 39, poz. 406);

3) hotelowego — 30 % należności za wynajem lokalu wraz z meblami, usługą, pościelą, oświetleniem i opałem;

4) stawki dodatków do państwowych opłat od patentów na wyrób i sprzedaż trunków oraz przetworów wódczanych i spirytusowych nie mogą przekraczać norm, ustalonych w ustępie 2 art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr 94, poz. 747), przyczem podstawę wymiaru dodatków komunalnych stanowią obecnie ceny patentów oznaczone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. Ust. Nr 137, poz. 1148);

5) od towarów, przywożonych drogami żelaznemi, norm, oznaczonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1925 r. (Dz. Ust. Nr 16, poz. 111). W związku z § 3 statutu wzorowego o powyższym podatku zwracam w tem miejscu uwagę, że zwolnieniu od omawianego poatku podlegają rownież przedmioty, wymienione w art. 26 ustawy z dnia 29-go kwietnia 1925 r. (Dz. Ust. Nr 51, poz. 346).

6) od oświetlenia elektrycznego i gazowego w lokalach z wyszynkiem alkoholu oraz w lokalach zabaw, rozrywek i widowisk — 25 % opłaty pobieranej przez przez przedsiębiorstwo, dostarczające prądu elektrycznego wzgl. gazu;

7) stawka opłaty od umów o przeniesienie własności nieruchomości nie może przekraczać 2 % sumy, stanowiącej podstawę wymiaru opłaty państwowej, a to zgodnie z przepisem art. 2 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr 73, poz. 720);

8) od spadków i darowizn — normy ustalonej w ustępie 1 art. 16 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr 94, poz. 747);

9) od plakatów, szyldów i anonsów — o ile chodzi o przedmioty podatkowe, wymienione w § 3 statutu wzorowego załączonego do § 11 rozporządzenia II. Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 18 marca 1924 roku (Dz. Ust. Nr 31, poz. 317) następujących norm:

a) od przedmiotów wymienionych w ustępie 1) o powierzchni, oznaczonej pod a) — 5 zł., przyczem stawka od tychże przedmiotów o największej powierzchni nie może przekraczać 50 zł.;

b) od przedmiotów wymienionych w ustępie 2) — 20 zł.;

c) od przedmiotów wymienionych w ustępie 3) — 10% należności za ogłoszenie;

d) od przedmiotów wymienionych w ustępie 4) — 15% należności za ogłoszenie;

e) od przedmiotów wymienionych w ustępie 5) — 20% kosztów reklamy.

10) od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk:

a) 60% ceny biletu wstępu na przedstawienia marjonetkowe, cyrkowe, variete, kabaretowe, na walki zapaśnicze oraz na przedstawienia kinematograficzne, z wyjątkiem przedstawień kinematograficznych, na których wyświetlane są filmy o treści historycznej, dla których stawka nie powinna przekraczać 50%, bądź filmy o wysokiej wartości artystycznej lub o treści społeczno-wychowawczej, dla których stawka nie powinna przekraczać 30%, wreszcie przedstawień kinematograficznych filmów o treści ściśle naukowej, dla których stawka nie powinna przekraczać 10%;

b) 10% ceny biletu wstępu na zawody i popisy, urządzane przez towarzystwa sportowe i gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna zarząd gminy, oraz na przedstawienia teatralne i występy o wysokiej wartości artystycznej, kulturalnej lub naukowej, uznanej przez zarząd gminy;

c) 20% biletu wstępu na wszystkie inne widowiska, zabawy i rozrywki;

d) 50 zł. za każdy dzień wzgl. wieczór zabawy, rozrywki lub widowiska w przypadku, gdy podatek od nich uiszcza się w sposób ryczałtowy, przewidziany w ustępie 2 § 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 roku (Dz. Ust. Nr 31, poz. 317).

Zwracam uwagę na to, że w związku z art. 7 Konwencji Handlowej z Austrją (Dz. Ust. Nr 4 z 1920 r., poz. 19) i art. 4 Konwencji Handlowej z Włochami (Dz. Ust. Nr 29 z 1923 r., poz. 181) stawki podatku od biletów wejścia na przedstawienia filmów wyprodukowanych w tych państwach nie powinny być wyższe niż stawki dla filmów produkcji krajowej. Stawki dla filmów produkcji handlowej muszą mieć również zastosowanie dla filmów, wyprodukowanych w innych państwach, z któremi Polska zawarła umowy handlowe, przewidujące klauzulę największego uprzywilejowania, a w szczególności w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Francji i Anglji.

O ile więc statuty poszczególnych związków komunalnych przewidują ulgowe stawki dla filmów produkcji krajowej, to stawki te powinny być również stosowane do filmów, wyprodukowanych w państwach wyżej wymienionych, a to do czasu ewent. zmiany przez gminę statutu podatku od widowisk, polegające na zniesieniu różnicy w opodatkowaniu filmów krajowych i zagranicznych.

Uznaję za wskazane, aby związki komunalne stosowały ulgowe stawki podatkowe dla takich filmów niezależnie od miejsca ich produkcji, które szerzą wśród ludności wiedzę o kraju ojczystym, jego przyrodzie, życiu i kulturze.

O ile chodzi o stosowanie ulgowych stawek podatkowych od biletów wejścia na przedstawienia kinematograficzne, to uznaję również za celowe, aby takie stawki stosowane były nietylko w tych przypadkach, gdy wyświetlany film, ze względu na który stosuje się ulgową stawkę, wypełnia całkowity program lub przeważną jego część, ale i wówczas, gdy wypełnia on nawet mniejszą część programu.

Celem podniesienia wartości przedstawień kinematograficznych, z drugiej zaś strony celem ich udostępnienia dla szerszych warstw ludności, uważam wreszcie za pożądane, aby zarządy komunalne udzielały odnośnym przedsiębiorstwom w pewnym procentowym stosunku od zainkasowanej sumy podatku odpowiedniej premji, o ile ceny biletów w tych przedsiębiorstwach w ciągu określonego zgóry czasu (np. w ciągu roku) nie przekroczą kwoty, oznaczonej przez zarząd związku i o ile w tym czasie nie będzie wyświetlony ani jeden film o niezdrowej treści sensacyjno-kryminalnej lub erotycznej.

11) Od prawa polowania — norm, określonych w § 13 rozporządzenia II. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 roku (Dz. Ust. Nr 31, poz. 317), a zniesionych częściowo przez § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewn. z dnia 4 sierpnia 1924 r. (Dz. Ust. Nr 78, poz. 759) i przez § 1 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 27 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Nr 84, poz. 473).

12) Stawki roczne podatku od psów nie powinny przekraczać:

a) za pierwszego psa podlegającego opodatkowaniu — 10 złotych,

b) za każdego drugiego psa podlegającego opodatkowaniu — 20 zł.,

c) za każdego następnego psa podlegającego opodatkowaniu — 30 zł.

Maksymalne stawki podatku od psów w gminach miejskich mogą być dwa razy większe.

13) Stawki roczne podatku od posiadania przedmiotów zbytku nie powinny przekraczać:

1) za samochód osobowy — 120 zł.,

2) „ motocykl — 20 zł.,

3) „ rower — 10 zł.,

4) „ karetę — 60 zł.,

5) „ powóz — 40 zł.,

6) „ wolant — 30 zł.,

7) „ inny ekwipaż resorowy — 20 zł.,
8) „ dubeltówkę i sztucer — 25 zł.,
9) „ konia wierzchowego — 40 zł.

14) Bliższe wskazówki co do zasad wprowadzenia i poboru podatku inwestycyjnego zawarte są w okólniku Min. Spraw Wewn. Nr 38 z roku bieżącego.

O ile chodzi o wysokość obciążenia przez związki komunalne gruntów państwowych w b. zaborze rosyjskim, to wysokość ta wskazana jest w ustępie 2. art 2. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Stawki podatkowe, ustalone w ustawach lub w rozporządzeniach Ministra Spraw Wewn. opublikowanych w Dzienniku Ustaw, nie mogą być oczywiście podwyższane w żadnym przypadku.

Co się tyczy stawek innych podatków z pośród wymienionych wyżej, to PP. Wojewodowie — w razie uznania ich za niewystarczające w konkretnych przypadkach — mogą w porozumieniu z Prezesami Izb Skarbowych występować do Ministerstwa Spraw Wewn. z wnioskiem o zezwolenie na zatwierdzenie wyższych stawek podatkowych.

W ten sam sposób należy postępować w razie uznania przez PP. Wojewodów potrzeby odstąpienia w konkretnych przypadkach od zasad statutu wzorowego.

Zwracam uwagę na to, że z liczby podatków wymienionych w art. 2—21 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr 94, poz. 747) zastrzegło sobie Ministerstwo Spraw Wewn. nadal prawo zatwierdzania podatku od kopalń oraz podatków, wprowadzonych na podstawie art. 20 i 21 wymienionej ustawy — z wyjątkiem podatku od psów i od posiadania przedmiotów zbytku. Ministerstwo cofnęło też uprawnienie co do rozstrzygania w przypadkach wymienionych w ustępie 3 art. 3 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr 94, poz. 747), które przyznane było Panom Wojewodom w punkcie 1, § 2 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Nr 36, poz. 390).

Wyjaśniam, ze w związku z wydaniem ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. Ust. Nr 94, poz. 550), miejski podatek od lokali pobierany jest z mocy samej ustawy, bez potrzeby specjalnego uchwalania tegoż podatku, jak to było dotychcaas.

Wreszcie nadmieniam przy sposobności, że przy opodatkowaniu wyścigów konnych powinny być ściśle przestrzegane przepisy ustawy z dn. 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. Ust. Nr 74, poz. 512), oraz ze pobór z. zw. opłat drogowych opierać należy na art. 23 ustawy z dn. 10 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr 6 z r. 1921, poz. 32), mającej charakter legis specialis, a nie, jak to niektóre związki komunalne praktykują, na art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr 94, poz. 747).

Powyższe podaję Panu Wojewodzie do wiadomości i wydania odpowiednich zarządzeń wydziałom powiatowym, jako władzom nadzorczym nad gminami.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

Wojewoda Kielecki.
Sm.1468.

Kielce, dn. 3 marca 1927 r.

OKÓLNIK Nr 37.

Wszystkim PP. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i PP. Prezydentom miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Niżej podany okólnik Ministerstwa Spraw Wewn. Nr 43/1927 r. z dnia 19 II 1927 r. Nr S. F. 842/27 udzielam do wiadomości i zastosowania.

Wojewoda: *Mauteuffel.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr SF. 842/27.

Warszawa, d. 19 II 1927 r.

Przedmiot: *Zasady poboru w roku budżetowym 1927/28 t. zw. specjalnych opłat drogowych.*

OKÓLNIK Nr 43.

Do wszystkich Panów Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

Zmieniając okólnik Min. Spraw. Wewn. z dnia 13 marca r. ub. Nr 31, udzielam następujących wskazówek co do wprowadzenia i pobierania przez związki komunalne w roku budżetowym 1927/28 specjalnych opłat drogowych.

1. Specjalne opłaty drogowe mogą być wprowadzone tylko wtedy, gdy wydatki (zarówno na utrzymanie, jak i na budowę dróg) nie mogą być w całości lub w części pokryte z nadwyżki innych dochodów związku komunalnego nad wszystkiemi innemi zwyczajnemi i nadzwyczajnemi wydatkami (z wyłączeniem wydatków drogowych).

2. Suma specjalnych opłat drogowych nie może w żadnym razie przekraczać kwoty wydatków, preliminowanych w budżecie na utrzymanie i budowę dróg, zmniejszonej o sumę wpływów budżetowych, mającą specjalne przeznaczenie na wydatki drogowe (np. subwencja Państwa).

Władze nadzorcze nad związkami komunalnemi powinny zwracać baczną uwagę na prawidłowe używanie przez związki komunalne dochodów, przeznaczonych na pokrycie wydatków drogowych; dochody te oczywiście nie mogą być użyte na pokrywanie innych wydatków.

3. Specjalnemi opłatami drogowemi mogą być obciążone:

a) grunta, podlegające obciążeniu na rzecz związków komunalnych zarówno w postaci dodatków do państwowego podatku od gruntów, jak i w postaci samoistnego podatku komunalnego (ust. 2, art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych — Dz. Ust. R. P. Nr 94, poz. 747);

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne;

c) nieruchomości w miastach, budynki w gminach wiejskich podlegające państwowemu podatkowi od tych nieruchomości i budynków.

4. Obciążenie opłatami drogowemi poszczególnych płatników nie może przekraczać:

a) 75% przypadającego na płatnika zasadniczego państwowego podatku gruntowego, wzgl. w b. zaborze pruskim — 75% takiegoż państwowego dodatku od podatku gruntowego, a od gruntów państwowych w b. zaborze rosyjskim — 75% samoistnego podatku komunalnego od gruntów w sumie pobieranej na rzecz gminy i powiatowego związku komunalnego łącznie;

b) 15% ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych;

c) 50% państwowego podatku od nieruchomości w miastach i od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Nadmieniam w końcu, że do sprawy uporządkowania dróg przywiązuję dużą wagę i że zatem w tych konkretnych wypadkach, gdyby wskazane wyżej normy opłat drogowych okazały się niewystarczające, a podwyższenie ich nie przeciążało, zdaniem PP. Wojewodów, zdolności płatniczej ludności, zezwalam na występowanie PP. Wojewodów do mnie z odpowiedniemi szczegółowo umotywowanemi wnioskami o zezwolenie na podwyższenie opłat drogowych.

5. Przez „zasadniczy" państwowy podatek gruntowy, o którym mowa wyżej, rozumieć należy, jak to już zresztą wyjaśnione zostało w piśmie okólnem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 września 1925 r. Nr SF. 1804/25, wszystko to, co przypada na poszczególnych płatników tytułem państwowego podatku gruntowego z wyłączeniem oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 15-go czerwca 1923 roku (Dz. Ust. R. P. Nr 65, poz. 505) i bez uwzględnienia ulg, przewidzianych w art. 3 tejże ustawy.

6. Wysokość sumy opłat drogowych, przypadająca na każdą z trzech grup płatników, powinna być oznaczona w statucie o poborze tych opłat.

Rozkład każdej z tych sum na poszczególne objekty podatkowe ma być dokonany w sposób następujący:

a) kwota, przypadająca na wszystkie grunty, powinna być rozłożona między płatników w stosunku do płaconych przez nich podatków od gruntów, wymienionych wyżej w p. 4 a;

b) kwota, przypadająca na przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, ma być rozłożona między poszczególnych płatników w stosunku do wykupywanych przez nich ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych;

c) kwota, przypadająca na nieruchomości, ma być rozłożona między płatników w stosunku do państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich i państwowego podatku od budynków na terenie gmin wiejskich.

7. W nakazie płatniczym na specjalne opłaty drogowe podawać należy osobno należność z tytułu posiadania przez płatnika poszczególnych objektów podlegających obciążeniu temi opłatami, a więc osobno z tytułu posiadania gruntów, osobno z tytułu posiadania budynków i osobno z tytułu posiadania przedsiębiorstwa.

8. Pobór dodatkowych opłat drogowych na zasadach wskazanych w § 2 statutu wzorowego, przesłanego PP. Wojewodom przy okólniku Min. Spraw Wewn. Nr 41 z r. 1925, utrzymuje się nadal w mocy z następującemi zmianami tych zasad:

a) zależnie od warunków lokalnych, może być ustanawiana jedna lub kilka stref t. zw. „adjacentów", pociąganych do dodatkowych opłat drogowych; szerokość tych stref również zależy od warunków lokalnych;

b) 20% norma, wymieniona w uwadze do § 2 wspomnianego statutu wzorowego, odnosi się tylko do ogólnej wysokości sumy dodatkowych opłat od t. zw. „adjacentów". Normę tę utrzymuje się nadal, o ile chodzi o udział „adjacentów" w kosztach utrzymania dróg, natomiast może być ta norma przekroczona i ustalona w wysokości 50%, o ile chodzi o udział „adjacentów" w kosztach budowy nowych dróg, czyli, że związek komualny mógłby pobrać od „adjacentów" tytułem dodatkowych opłat 20% tej części ogólnej sumy opłat drogowych, o których mowa w poprzednich punktach niniejszego okólnika, która przeznaczona jest na utrzymanie dróg i 50% tej części, która przeznaczona jest na budowę nowych dróg.

9. Opłaty drogowe można zatwierdzać z reguły tylko na rzecz powiatowych związków komunalnych i tylko zupełnie wyjątkowo na rzecz miast wydzielonych z tych powiatowych związków.

Gminy wiejskie i miasta niewydzielone z powiatowych związków komunalnych nie mają prawa do poboru specjalnych opłat drogowych, o których mowa w niniejszym okólniku, a to dlatego, że pobór tych opłat opiera się na art. 19 ustawy o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 XII 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 6 z 1921 r., poz. 32), który daje wyraźne odnośne uprawnienia tylko powiatowym i wojewódzkim związkom komunalnym.

10. Wyjaśniam, że na podstawie postanowień zawartych w ustępie 2 art. 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 roku, powiatowe związki komunalne mają prawo mocą odnośnej uchwały sejmiku (rady powiatowej) nałożyć na gminy wiejskie i miasta niewydzielone z powiatowego związku komunalnego obowiązek ściągania podatków powiatowych.

Postanowienie to nie przesądza kwestji wynagradzania gmin przez powiatowy związek komunalny za wykonanie odnośnych czynności. Sprawę wysokości wynagrodzenia pozostawia się porozumieniu gminy z powiatowym związkiem komunalnym; możnaby się w tym względzie wzorować na zasadach, wypowiedzianych w art. 43 powołanej ustawy.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 108/180/II/27.

Kielce, dn. 8 marca 1927 r.

Przedmiot: *Zmiana przepisów rachunkowo-kasowych w sprawie zaliczek do wyrachowania.*

OKÓLNIK Nr 38.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie oraz P. Inspektora Starostw wojew. kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrzn. okólnikiem Nr 26 z 1927 roku na podstawie okólnika Min. Skarbu z dnia 11 stycznia 1927 r. Nr DK. 3737/WAK/26 zawiadomiło, że zmienione zostały postanowienia § 54 przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 45, Monitor Polski Nr 285 z 1921 r.) w brzmieniu ustalonem w reskrypcie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 18 I 1925 r. w sposób następujący:

Końcowe zdanie ustępu pierwszego tegoż paragrafu, poczynające się od słów: „przyczem pozostałości...", otrzymuje brzmienie: „przyczem pozostałości niewydanych z końcem miesiąca zaliczek mogą być zatrzymywane w razie potrzeby na wydatki miesiąca następnego".

Ustęp trzeci tegoż paragrafu otrzymuje brzmienie: „Asygnowanie nowych zaliczek do rąk osób, którym były już wyasygnowane zaliczki, może nastąpić dopiero po złożeniu przez te osoby dowodów usprawiedliwiających w całości lub w przeważnej części poprzednio pobrane zaliczki. Jeżeli z poprzedniej zaliczki pozostała niewydana kwota, to nowa zaliczka łącznie z tą kwotą nie może przekraczać ustanowionej normy".

Ustęp czwarty tegoż paragrafu, zaczynający się od słów: „Asygnowanie w następnym miesiącu..." został w całości uchylony.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 108/181/II/27.

Kielce, dnia 8 marca 1927 r.

Przedmiot: *Przesyłki pieniężne i wartościowe zagranicę.*

OKÓLNIK Nr 39.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, Pana Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publ., wszystkich Panów Starostów i Kierowników Państw. Urz. Pośr. Pracy, oraz Pana Inspektora Starostw województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewn., zmieniając częściowo okólnik Nr 99 z 1923 r. (reskrypt Urzędu Wojewódzkiego z dnia 29 X 1923 r. L. Pr. 5970/40/I) w części dotyczącej przesyłek pieniężnych i wartościowych zagranicę, na podstawie porozumienia z Min. Spraw Zagranicznych oraz Min. Skarbu, zarządziło okólnikiem Nr 27 z 1927 r., co następuje:

Wszelkie sumy pieniężne i przesyłki wartościowe, przeznaczone dla urzędów dyplomatyczno-konsularnych R. P. jak również osób prywatnych i instytucyj znajdujących się zagranicą, winny być przesyłane za pośrednictwem Banku Polskiego względnie poczty (z pominięciem drogi służbowej oraz Centrali M. S. Z.).

Na żądanie urzędów dyplomatyczno-konsularnych R. P. urzędy administracyjne winny doręczać przesyłki wartościowe i sumy pieniężne przeznaczone dla osób trzecich. Urzędy dyplomatyczno-konsularne R. P. korzystać będą z pośrednictwa władz administracyjnych tylko w tych wypadkach, kiedy zachodzić będzie potrzeba dopełnienia przy doręczaniu przesyłki specjalnego zlecenia względnie formalności.

Władze administracyjne winny informować względnie pouczać osoby prywatne, starające się o wydanie dokumentów, legalizację, zebranie informacji i t. p. od władz sowieckich, iż tego rodzaju korespondencje kierować należy do urzędów konsularnych R. P. w Z. S. R. R. za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicz-

nych. Natomiast potrzebne na ten cel pieniądze winny być przesyłane jak listy wartościowe pocztą wprost do polskiego urzędu konsularnego w Z. S. R. R., z pominięciem pośrednictwa Centrali Min. Spraw Zagranicznych, oraz bez uprzedniego wyjednywania od odpowiednich władz skarbowych zezwoleń przepisanych § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Nr 86, poz. 482) pod następującemi warunkami:

1) że listy wartościowe będą adresowane do polskich urzędów zagranicznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Poselstwo i Konsulaty) na terenie Rosji Sowieckiej;

2) zawartość listu nie może przekraczać sumy 10 efektywnych papierowych dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej;

3) że list wartościowy będzie przyjęty do wysłania tylko po okazaniu w urzędzie pocztowym zaświadczenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub polskiego urzędu konsularnego w Rosji Sowieckiej, przyczem adres listu nadawczego, imię i nazwisko nadawcy oraz suma stanowiąca jego zawartość winna być zgodna z treścią okazanego zaświadczenia.

Wyjątek od zasady bezpośredniego przekazywania pieniędzy i przesyłek wartościowych stanowić będą przekazy i przesyłki władz polskich, mające charakter poufny, oraz przekazy i przesyłki przeznaczone dla krajów, z któremi niema obrotu bankowego lub pocztowego. Tego rodzaju przekazy i przesyłki wartościowe władz polskich należy kierować do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które uskuteczni dalszą ich przesyłkę. Do przekazów tych wówczas należy dołączyć pozwolenie odpowiedniej władzy skarbowej na uskutecznienie przesyłki zagranicę.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 1104/5/II.

Kielce, dn. 8 marca 1927 r.

Przedmiot: *Komisje gospodarcze i odbiorcze w Starostwach — skład osobowy.*

OKÓLNIK Nr 40.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Nie zmieniając ogólnych zasad poprzednich zarządzeń co do funkcji Komisji gospodarczych i odbiorczych, niniejszem ustala się następujący skład tych Komisji:

1) zastępca starosty — jako przewodniczący,

2) kierownik kancelarji Starostwa — jako członek,

3) jeden z urzędników Starostwa w/g uznania Starosty — jako drugi członek.

W każdym bądź razie do składu powyższej komisji winien wchodzić jako jeden z członków jej urzędnik prowadzący dział gospodarczy, o ile nie jest nim naczelnik kancelarji.

Powyższe Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 32 z 1927 r. i w ślad za swem okólnem zarządzeniem z dnia 5 III 1924 r. L. BG. 1726/1/I, oraz z dnia 10 VI 1924 r. L. BG. 1726/2/II.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

ROZPORZĄDZENIA.

Wojewoda Kielecki.
BG. 3480/1/II.

Kielce, dn. 14 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Brakujące blankiety pokwitowań.*

Do wszystkich Panów Starostów i Kierowników Państw. Urz. Pośredn. Pracy, oraz Biura Inżyniera Przemysł. w Częstochowie.

Według doniesienia Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 24 II 1927 roku L. 14480, zauważono w Kasie Skarbowej w Warszawie w zeszycie blankietów pokwitowań wzór Nr 8 brak pięciu pokwitowań serji S. od Nr. 555385 do 555389, które to pokwitowania zostały z zeszytu wyrwane.

Zawiadamiając o tem na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca b. r. Nr OB. 2038, Urząd Wojewódzki poleca zwrócić baczną uwagę na wymienione numery pokwitowań przy każdej nadarzającej się sposobności.

W razie ujawnienia kwitów kasowych o powyższych numerach, należy je zakwestjonować i o tem donieść Urzędowi Wojewódzkiemu przy dołączeniu omawianych kwitów.

Za Wojewodę: *Kiełczewski.*

WYKAZ
zaraźliwych chorób zwierzęcych,
panujących na terenie województwa kieleckiego w czasie od 1 lutego do 30 kwietnia 1927 r.

Nosacizna.

Pow. miechowski: dom. Niedźwiedź, ff. Pobiednik, Hebdów, Pławowice, Rudno Dolne, Biurków Wielki.
„ olkuski: w. Wierbka.
„ pińczowski: ff. Ludwinów, Jurków, Pełczyska, Bogucice, os. Wiślica, w. Tomaszów (kol. Węchadłów).
„ radomski: w. Orońsko.
„ włoszczowski: w. Ołudza.
„ sandomierski: m. Zawichost.
„ stopnicki: f. Smogorzów.

Zołzy.

Pow. częstochowski: ff. Konin, Zagórze, Żóraw, Małusy Wielkie, Lipie.
„ konecki: f. Modliszewice.
„ pińczowski: f. Kościelec.

Zaraza piersiowa u koni.

Pow. kozienicki: f. Bronowice.

Świerzb.

Pow. jędrzejowski: w. Borszowice, f. Matkowice, w. i f. Prząsław Kopanina, ww. Trzciniec, Gniewięcin.
„ konecki: m. Końskie, w. Radoszyce.
„ sandomierski: f. Przezwody, os. Pokrzywnica.
„ stopnicki: w. Janina.
„ miechowski: w. Przesławice.
„ olkuski: w. Imbramowice.
„ pińczowski: w. Topola, f. Morsko, w. Skalbmierz.

Influenza koni.

Pow. włoszczowski: w. Rożnica.

Zaraza płucna bydła.

Pow. jędrzejowski: os. Wodzisław, w. Mierzawa,
„ kielecki: m. Kielce.
„ sandomierski: f. i w. Wilczyce.

Pryszczyca.

Pow. będziński: w. Gołonóg, m. Czeladź i Będzin.
„ iłżecki: f. Starosiedlice, w. Rzepin.
„ kielecki: ww. Cedzyna, Dąbrowa, Brzezinki, Kuźniaki, Snochowice, św. Katarzyna, Wzdół Rządowy, f. Promnik.
„ sandomierski: m. Staszów.
„ kielecki: ww. Górno, Krajno, Zagórze, Radlin, Daleszyce, m. Chęciny, ww. Kostomłoty, Czarnów Skarbowy, f. Piaski, ww. Brzeziny, Brudzów Duży.
„ konecki: w. Sobótka, m. Końskie, w. Paruchy, os. Radoszyce.
„ miechowski: ww. Trzebienice, Przybysławice, Słaboszów, Jazdowice, Gluzy, w. i f. Stągniewice, w. Żarnowice, f. Piotrkowice Małe, ww. Klimontów, Opatkowice, f. Wilków, m. Proszowice, w. Niegardów, f. Polikarcice.
„ olkuski: ww. Kolbark, Gołaczewy, ff. Zamek Koskiewski, Bydlin, os. Wolbrom.
„ opatowski: w. Czerwona Góra.
„ opoczyński: os. i f. Białaczów.
„ pińczowski: f. i w. Kije, Lipnik, ww. Górki, Kostrzeszyn, Kanyszów, Goresławice, Swoszowice, m. Działoszyce, Brzeście, Kszczonów, Ewinów, Bugaj, Uników, Boronice, f. Bieglów, Kocina, Kazimierza Wielka, w. i f. Dziekanowice, Sancygniów, Drożejowice, Zagajów, Przemyków, f. Szczotkowice, f. Kasin, Bejsce, Kamienna, os. Opatowiec, w. Cieszkowy, Żukowice, St. Korczyn, Piekary, Jakubowice, Przezwody, Dobiesławice, Łękawa, Odonów, Szarbie, Cło, Królewice, Nagorzany, Morsko, Włostowice, Rachwałowice, Węchadłów, Podgaje, Bronowice, Januszewice, Boszczynek, Kobylniki.
Pow. radomski: ww. Stromice, Pokrzywna, Jedlanka, Brzeście, Kadłubek Stary, Górna Wola.
„ włoszczowski: w. Międzylesie, Krzepice, Marchocice, Bichniów, Nakło, Siedliska, Wywła, Czarnca.
„ jędrzejowski: w. Opatkowice Murowane, Michalinówka, os. Sobków, w. Felisówka, Krzcięcice, Słaboszowice, Skroniów, Niegosławice, f. Łowinia, os. Wodzisław, f. Brzezie.
„ stopnicki: w. Kostki Duże, Piasek Wielki, Strzelce, Janowice, os. Stopnica, Piestrzec, Zborów, Suchowola, Scisławice, Szaniec, Zbrodnice, m. Busko, Ucisków, Grotniki Małe, Pierzchnica, m. Chmielnik, Szyszczyce, Minotowice, Gołachów, Elżbiecin, Osiny, Falki, Łagiewniki.

Wąglik.

Pow. kozienicki: os. Sieciechów, Klasztorna Wola.
„ olkuski: w. Rodaki.
„ opatowski: w. Czyżów, f. Bidziny.
„ pińczowski: w. Wola Chroberska, ff. Mozgawa, Rachwałowice, Sielec, ww. Graby, Chwalibogowice, Hotel Czerwony, Komornice, Zaworze, Wola Zagojska, Kobylniki, Boszczynek, Wola Zagojska Górna, Kuchary, Chroberz, Szczytniki, Kamienna, os. Wiślica, Kocina, Winiary Zagojskie, Charbinowice.
„ stopnicki: w. Gluzy, i m. Busko.
„ kielecki: Brudzów Duży.

Szelestnica.

Pow. stopnicki: w. Dobrowoda, m. Busko.

Zaraza bydła i dziczyzny.

Pow. kozienicki: os. Sieciechów.
„ stopnicki: w. Płośnia.

Zakaźne ronienie u krów.

Pow. częstochowski: f. Zagórze.
„ konecki: ff. Skórnice, Ruszkowice.
„ kozienicki: Janowice, Brzeście, Bronowice, Rogów, Boguszewka, Boże, Brzoza, Świetlikowa Wola.
„ opatowski: w. Lisów, f. Rzochcin.
„ opoczyński: Sławno, Bidziny.
„ radomski: ff. Brzeście, Włośniki, Jedlanka.

Różyca świń.

Pow. kielecki: w. Ćmińsk-Kobylaki.
„ opatowski: f. Podole, Garbacz.
„ stopnicki: ww. Sielec, Galów.
„ sandomierski: w Zimnowody.
„ konecki: m. Końskie, w. Czerwony Most.
„ iłżecki: m. Wierzbnik.

Pow. pińczowski: w. Koniecmosty, Kazimierza-Wielka.
„ włoszczowski: f. Chrząstów, w. Budziejowice.

Wścieklizna.

Pow. będziński: ww. Strzemieszyce, Sulno, Zagórze, kol. Łęknica, Sarnów, Zdów.
„ częstochowski: ww. Zacisze, Zimnowoda, m. Częstochowa, ww. Janów, Kalej.
„ jędrzejowski: f. Żarczyce Małe, Bąkowiec, Tarnia, Małogoszcz, w. Kulczyzna.
„ iłżecki: w. Łomno, kol. Nadwiślańska, os. Solec.
„ konecki: w. Mroczków, Kozów, m. Końskie, w. Lelitków.
„ kozienicki: os. Głowaczów, Policzna, Grabów.
„ miechowski: Racławice, Krępa, Czaple Wielkie, Radzienice.
„ olkuski: Jerzmanowice, Czaprowice, Wierbka, Prądnik Koszkiewski, Kleszczowa, os. Wolbrom, Pilica, ww. Sułoszowa, Żurada, Gołaczowy, Zadroże.

Pow. opatowski: w. Przepiórów, Biednychów, Doły Biskupie, Właśniów, f. Grzybów, w. Ożarów.
„ pińczowski: ww. Sielec, Podgaje, Januszowice, Donatkowice, Zamoście, Skalbmierz.
„ radomski: w. Odechów, m. Radom, ww. Zachęty, Wawrzyszów.
„ sandomierski: os. Połaniec, w. Gieraszowice, m. Staszów.
„ stopnicki: ww. Słupiec, Żabiec.
„ włoszczowski: w. Niwnie, Irządze, Dzibice.
„ zawierciański: w. Niegowonice.

Cholera drobiu.

Pow. jędrzejowski: folw. Opatkowice Murowane.

Gruźlica.

Pow. pińczowski: ww. Kokot, Kije, Piekary.

Pomór i zaraza trzody chlewnej.

Pow. stopnicki: w. Sielec.
„ iłżecki: w. Starachowice.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki.
Ad. 4739. Kielce, dn. 14 maja 1927 r.

Przedmiot: *Morstin Tadeusz — uprawnienie wodne.*

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 21 czerwca 1927 r.** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie podania Tadeusza Morstina, właściciela majątku w Kobylnikach, gminy Topola, powiatu pińczowskiego, o udzielenie pozwolenia na piętrzenie wody przy istniejącym młynie wodnym na rzece Nidnicy w miejscowości Kobylniki, gminy Topola, powiatu pińczowskiego.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godz. 11-tej przed południem w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Pińczowie do dnia 20-go czerwca1927 roku w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Pińczowie, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, alboteż odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę: *Dr. W. Kałuski.*

Wojewoda Kielecki.
Ad. 5398. Kielce, dn. 21 maja 1927 r.

Przedmiot: *Sukcesorowie ś. p. Dembińskiego — uprawnienie wodne.*

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 27 czerwca 1927 r.** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie podania sukcesorów majątku po ś. p. Ludwiku Dembińskim w Górach, gm. Góry, powiatu pińczowskiego, o udzielenie pozwolenia na piętrzenie wody przy istniejącym młynie wodnym na rzece Mierzawie, we wsi Michałów, gm. Góry, powiatu pińczowskiego.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godz. 13-ej po południu w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Pińczowie do dnia 25-go czerwca 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Pińczowie, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzeniu komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę: *Dr W. Kałuski.*

Starosta Będziński.
L. 27975/17.

Będzin, dn. 7 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Budowa mostu na potoku Płuczce (Porąbce) przez Gwarectwo „Hr. Renard".*

W myśl art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. Ust. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 14 lipca 1927 roku** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Starostwa będzińskiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby Gwarectwa „Hrabia Renard" w Sosnowcu, pow. będzińskiego, o udzielenie pozwolenia na budowę mostu żelaznego na Potoku Płuczka (Porąbka) w gminie Niwka, pow. będzińskiego. Projektowany most służyć ma dla ułożenia szyn trasy kolei przemysłowo-górniczej normalnotorowej Sosnowiec—Jęzor, celem dowozu piasku do kopalń Gwarectwa.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 10-tej przed południem w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonej budowy są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie będzińskiem do dnia 13 lipca 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń oraz wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Będzinie, a najpóźniej podczas samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby zainteresowane, które we wskazanym terminie lub podczas dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z budową lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Ołpiński.*

Starosta Radomski.
L. 12478/5.

Radom, dn. 13 maja 1927 r.

Przedmiot: *Spółka wodna „Słupica Czarna" — utworzenie.*

Na zasadzie art. 222 ustęp 4 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 102 poz. 936) podaję się do wiadomości publicznej, że:

1. W gminie Gzowice, pow. radomskiego, utworzona została spółka wodna dla osuszenia gruntów pod nazwą „Słupica Czarna", z siedzibą w Słupicy, gm. Gzowice, pow. radomskiego.

2. Spółka ma na celu osuszenie zawierających nadmiar wilgoci gruntów wsi Słupica i Czarna, gm. Gzowice, o obszarze 73 ha 50 a. drenami i rowami, zgodnie z zatwierdzonym planem drenowania, przedstawionym przez Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne w Warszawie.

3. Zgromadzenie członków Spółki zwołuje przewodniczący Spółki. Do ważności uchwał Walnego Zgromadzenia członków Spółki potrzebna jest obecność nie mniej niż połowy członków, którzy nadto muszą przedstawiać właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. W razie niezebrania się ilości członkow dostatecznej dla prawomocności uchwał zgromadzenia, zostanie zwołane Walne Zgromadzenie z tym samym porządkiem obrad w terminie od 7-miu do 14-tu dni po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały tego zgromadzenia, zwołanego w drugim terminie, są prawomocne, bez względu na ilość obecnych na nim członków. Zwołanie Walnego Zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokuły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokułów. Każdy protokuł podpisuje przewodniczący i członkowie Zarządu.

4. Do zakresu czynności Walnego Zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej,
b) uchwalanie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzania przedsięwzięcia, oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
c) zatwierdzenie przedłożonych przez Zarząd rocznych sprawozdań, rachunkow, budżetu i bilansu,
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów Spółki,

e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu Spółki,

f) uchwalenie zmian w statucie Spółki,

g) uchwalenie rozwiązania Spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej, oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki,

h) uchwalenie zaciągania pożyczek na cele Spółki.

5. Komisja Rewizyjna Spółki składa się z dwóch członków i dwóch zastępców, wybieranych przez Walne Zgromadzenie na jeden rok z pomiędzy członków Spółki, oraz jednego członka Zarządu.

6. Ogłoszenia dotyczące Spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w Dzienniku Urzędowym Województwa Kieleckiego i, według uznania Zarządu, w innych pismach. Ogłoszenie podpisuje przewodniczący Spółki.

Statut Spółki wodnej „Słupica Czarna" zatwierdzony został postanowieniem mojem z dn. 30 IV 1927 r.

Starosta: *Zygmunt Strzeszewski.*

Starostwo Sandomierskie.
L. 4880/29/27. Sandomierz, dn. 8 VI 1927 r.

Przedmiot: *Sapielak Mikołaj — przewóz przez Wisłę między Bogorją a Podłężem.*

W myśl art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 IX 1922 r. (Dz. U. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że w dniu **26 lipca 1927 r.** odbędzie się zgodnie z reskryptem Pana Wojewody Kieleckiego z dnia 25 V 1927 r. L. Ad. 5998 pod przewodnictwem delegata Starostwa w Sandomierzu w porozumieniu z Urzędem Starościńskim w Tarnobrzegu dochodzenie wodno-prawne na skutek prośby Mikołaja Sapielaka, zamieszkałego we wsi Bogorja, gm. Samborzec, pow. sandomierskiego, z dnia 9 XI 1925 r. i z dnia 16 V 1927 r. o nadanie uprawnienia na przewóz łodziami przez Wisłę na 259 km. między Bogorją a Podłężem.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 10-tej przed południem w miejscu projektowanego przewozu na lewym brzegu Wisły.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie sandomierskim w godzinach urzędowych do dnia 25 lipca 1927 r.

Wszelkie zarzuty przeciw udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Sandomierzu, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu zezwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *M. Węgleński.*

Min. Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 6 maja 1927 r. L. SS. 2526/27 zezwoliło na otwarcie w osadzie Waśniowie pow. opatowskiego targów (nie jarmarków), które odbywać się będą we wtorki raz na dwa tygodnie.

W razie przypadającego święta we wtorek, targ winien odbyć się drugiego dnia, t. j. w środę.

Przedmiotem handlu na targu w Waśniowie mogą być ziemiopłody (zboże i jego przetwory), nabiał, jarzyny, narzędzia rolnicze, urządzenia domowe i manufaktura. Na targach tych dozwolony jest również handel owcami, kozami, nierogacizną i drobiem, (wyłącza się bydło i konie), o ile na targowisku będą wprowadzone odpowiednie urządzenia i zapewniona stała kontrola komisji targowej, do której ma wchodzić lekarz weterynarji, lub w braku takowego — sanitarjusz weterynaryjny, a targi te będą się odbywać przy ścisłem przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych.

Targi zwierzęce mogą odbywać się w innem miejscu niż targi ogólne.

Wojewoda Kielecki (Sm. 3694/18) uwzględniając prośbę Urzędu gminy Żarki z dnia 10 lutego 1926 roku L. 160, zezwolił aż do odwołania na zasadzie art. 35 rozdz. II, poz. 20 ustawy o organizacji Zarządu Gubern. Król. Polsk. i art. 14 rozp. wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 XI 1919 r. (Dz. U. Nr 90 z r. 1919), oraz okólnika Nr 78 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3 III 1920 r. S. P. 241/2 (Dz. Urz. z 28 maja 1920 r. Nr 8) na **odbywanie się targów tygodniowych w Żarkach** w każdą środę.

W razie święta przypadającego w środę, targ może być odłożony na czwartek.

Przedmiotem targów będą artykuły codziennej potrzeby, a w szczególności: zboże, nabiał, jarzyna, inwentarz żywy, narzędzia rolnicze, manufaktura i galanterja, oraz produkty kopalniane.

Targi, w szczególności na inwentarz żywy, odbywać się mają wyłącznie na placu targowym p. n. „Piaski",

oznaczonym na planie sytuacyjnym nadesłanym do Urzędu Wojew., i to pod stałym nadzorem lekarza, względnie felczera weterynarji, oraz przy ścisłem przestrzeganiu przepisów weterynaryjno-sanitarnych.

Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) w Kielcach ogłasza niniejszem ponowny przetarg publiczny na wykonanie budowy gmachu warsztatowego Szkoły Górniczo-Hutniczej w Dąbrowie Górniczej.

Oferty należy wnieść do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Kielcach przy ul. Sienkiewicza 30, tel. 57, w zapieczętowanych kopertach, zaopatrzonych napisem: „Oferta na budowę gmachu warsztatowego Szkoły Górniczo-Hutniczej w Dąbrowie Górniczej“ **do dnia 20-go czerwca 1927 r.** godz. 11-tej przed południem.

Publiczne otwarcie nastąpi w tym samym dniu w Okręg. Dyrekcji Robót Publ. o godz. 12 w południe.

Cena przetargowa ma być oferowana według t. zw. ślepego kosztorysu, obejmującego zestawienia poszczególnych robót, przyczem niedopuszczalny jest podział robót.

Kubatura projektowanej budowy wynosi w zaokrągleniu 8.000 m^3, przyczem Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo częściowego wykonania robót, zależnie od przyznanego kredytu.

Rozpoczęcie robót nastąpi bezpośrednio po zatwierdzeniu oferty.

Do oferty należy dołączyć poświadczenie Kasy Skarbowej w Kielcach na złożenie wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty, jako depozyt do dyspozyzji Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie dowolny wybór oferenta, oraz prawo przeprowadzenia dodatkowego przetargu ustnego.

Wszelkich informacji udziela Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w godzinach urzędowych, tamże są do przejrzenia warunki oferowania i wykonania budowy, plany oraz druki. Te ostatnie nabyć można za opłatą 5 złotych.

Dyrektor Robót Publicznych: *Krug.*

Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) w Kielcach ogłasza niniejszem przetarg publiczny na wykonanie dokończenia budowy gmachu Starostwa w Wierzbniku.

Oferty należy wnieść do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Kielcach przy ul. Sienkicwicza 30, lel. 57, w zapieczętowanych kopertach, zaopatrzonych napisem: „Oferta na dokończenie budowy gmachu Starostwa w Wierzbniku“ **do dnia 27 czerwca 1927 roku** godz. 11-tej przed południem.

Publiczne otwarcie nastąpi w tym samym dniu w Okręg. Dyrekcji Robót Publ. o godz. 12 w południe.

Cena przetargowa ma być oferowana według t. zw. ślepegó kosztorysu, obejmującego zestawienia poszczególnych robót, przyczem niedopuszczalny jest podział robót.

Rozpoczęcie robót nastąpi bezpośrednio po zatwierdzeniu oferty.

Do oferty należy dołączyć poświadczenie Kasy Skarbowej w Kielcach na złożenie wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty jako depozyt do dyspozycji Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie dowolny wybór oferenta oraz prawo przeprowadzenia dodatkowego przetargu ustnego.

Wszelkich informacji udziela Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w godzinach urzędowych, tamże są do przejrzenia warunki oferowania i wykonania budowy, plany oraz druki. Te ostatnie nabyć można za opłatą 5 złotych.

Dyrektor Robót Publicznych: *Krug.*

Starostwo Częstochowskie powtórnie ogłasza przetarg piśmienny na wydzierżawienie placu państwowego powierzchni 7817 m^2, położonego w Częstochowie przy zbiegu ulic Kościuszki i Sobieskiego obok stacji towarowej P. K. P., na następujących warunkach:

1) Plac wydzierżawiony będzie na okres pięcioletni z warunkiem rozwiązania umowy w każdej chwili za rocznem wypowiedzeniem w razie zapotrzebowania objektu na cele państwowe.

2) Jako cenę wywoławczą ustanawia się 3500 (trzy tysiące pięćset) złotych w złocie.

3) Oferenci przystępujący do przetargu winni tytułem kaucji złożyć 10% ceny oferowanej.

4) Przetarg piśmienny zakończony będzie przetargiem ustnym, przytem Skarbowi Państwa przysługuje prawo wyboru między oferentami, dającemi sumy najwyższe.

5) Dzierżawca obowiązany będzie przy podpisywaniu umowy złożyć kaucję w gotówce lub w papierach wartościowych w wysokości półrocznego czynszu, jako zabezpieczenie należytego wykonywania warunków umowy.

Oferty w zapieczętowanych kopertach nalczy składać w Starostwie częstochowskim pokój Nr 25 do dnia 6 lipca 1927 r. włącznie.

Otwarcie ofert, a następnie przetarg ustny odbędzie się w lokalu Starostwa pokój Nr 25 **w dniu 7 lipca 1927 r.** o godzinie 11-tej.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Szwarcbergowi Szymonowi w Radomiu, ulica Długa 3 — jednym autobusem na linji Radom—Przytyk (20 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radomia . . o godz. 11 i 15 do Przytyka
„ z Przytyka . . „ 13 i 17 „ Radomia.

Mordce Nusynowi Bergierowi w Kielcach, ulica Duża Nr 7 — jednym autobusem na linji Będzin — Sosnowiec (7·5 km.) i dwoma autobusami na linji Żarki — Myszków (7 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Będzina . . . . o godz. 8 do Sosnowca.
Ostatni powrót ze Sosnowca o godz. 24·20, zatrzymania na przystankach 5-minutowe, na stacjach krańcowych 10-minutowe.
Odjazd z Żarek o godz. 5·30, 8·30, 11·30, 13·30, 15 30, 19 do Myszkowa,
odjazd z Myszkowa o godz. 6, 9, 12, 14·40, 16, 19·30 do Żarek.

Szulcowej Marji z Kielc, ul. Św. Wojciecha 12 — jednym samochodem lekkim na linji: Kielce dworzec kolejowy — Chmielnik — Busk — Solec (75 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 16
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,6
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc o godz. 8 i 15 do Chmielnika,
„ z Chmielnika o godz. 9, 10 i 16 do Buska,
„ z Buska o godz. 9·30 i 16·30 do Solca,
„ z Solca „ 11 i 18 do Kielc.

Spółce z ogr. odp. „Współpraca" w Warszawie, ul. Aleje Jerozolimskie 36 — dwoma autobusami na linji: Kielce stacja kolejowa — Chmielnik — Busk Zdrój — Stopnica — Solec (78 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 14
„ 1 „ i 1 „ samochodem lekkim . „ 18
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . gr. 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc . . . . o godz. 8 30 i 15 do Solca,
„ z Solca . . . . „ 4·30 i 11 „ Kielc.
Czas przejazdu z Kielc do Solca i odwrotnie trzy godziny.

Mazanowi Antoniemu z Przytyka — jednym autobusem na linji Przytyk — Radom (20 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Przytyka . . . . o godz. 8 do Radomia
„ z Radomia . . . . „ 14 do Przytyka.

Mordce Nusynowi Bergerowi z Kielc — jednym autobusem na linjach: Kielce stacja Kolejowa — Chmielnik — Busk zdrój (53 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc . . o godz. 7·50, 15·39 do Chmielnika,
„ z Chmielnika „ 8·55, 16·35 „ Buska,
„ z Buska . . „ 11 i 18 „ Chmielnika,
„ z Chmielnika „ 11·35, 18·35 „ Kielc.

Władysławowi Noconiowi z Noworokitna — dwoma autobusami pomiędzy miejscowościami: Częstochowa — Kamienica Polska — Kogłowy (27 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
„ 1 „ do lat 10-u i 1 km. . . . „ 6
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd

z Koziegłów . . o godz. 7 i 13 do Kamienicy Pol.
z Kamienicy Pol. „ 7·45 i 14 „ Częstochowy,
z Częstochowy . „ 9·30 i 17 „ Kamienicy Pol.
z Kamienicy Pol. „ 10·20 i 16 „ Koziegłów.

Czesławowi Nowickiemu z Pilicy — jednym autobusem pomiędzy miejscowościami: Pilica — Zawiercie (18 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Pilicy . .	o godz. 8·15 .	do Zawiercia,
„ z Zawiercia	„ 10·15 .	„ Pilicy.

Fiszlowi Fiszowi w Nowym Korczynie — jednym autobusem na linjach: Nowy Korczyn — Busk — Stopnica (38 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 klm. . . „ 0·2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Nowego Korczyna	o godz. 7·30,	do Buska,
„ z Buska	„ 11·40,	„ Stopnicy,
„ z Stopnicy . . .	„ 12·30	„ Buska,
„ z Buska	„ 13·20	„ Nowego K.

Leonowi Szczyblowi w Żarkach — dwoma autobusami na linjach: Żarki — Myszków (65 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 klm. . . . . . gr. 10

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Żarek . o godz.	5·30, 8·20, 9·40, 11·30, 12·50, 15·20, 16·50, 18·30, 21·20, 22·45, do Myszkowa,
„ z Myszkowa „	6·35, 9, 10·15, 12·10, 12·45, 13·30, 16, 17·30, 19·10, 22·00, 22·45, do Żarek.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39 1926 poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 29 grudnia 1926 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Giebułtów,** gminy Książ Wielki, powiatu miechowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi, — zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 309,2046 ha, obejmujących 305,2854 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Giebułtowa, 1,6796 ha gruntów hipotecznych nabytych z maj. Kalina Wielka oraz, celem sprostowania granic, — 1,6796 ha gruntów hipotecznych nabytych z majątku Maciejów przez Bronisława Flakowskiego i 0,56 ha gruntów hipotecznych z majątku Giebułtów.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 9 kwietnia 1927 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 3 lutego 1927 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła wniosek mieszkańców wsi **Karlin,** gminy Ogrodzieniec, powiatu olkuskiego,. w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scalenia określić na 501,5758 ha, obejmujących 267,9019 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Karlin, 198,6734 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Karlin, 198,6734 ha gruntów hipotecznych z rozparcelowanego majątku Karlin, oraz celem wyprostowania granic: 5 ha gruntów ukazowych ze wsi Bzów, 10 ha gruntów ukazowych z osady Kromołów, 5 ha gruntów hipotecznych z majątku Żerkowice i 15 ha gruntów ukazowych ze wsi Kiełkowice.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 21 kwietnia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach w myśl §§ 48 i 84 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27-go lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania Ustawy z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 26 z 1924 r.) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 18 lutego 1926 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach postanowiła projekt scalenia gruntów wsi **Maków,** gminy Rzeżuśnia, powiatu miechowskiego, wykazany na planie, sporządzonym w 1925 r. przez asystenta mierniczego Mikosia, zatwierdzić.

Powyższe orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 22 lutego 1927 r.

Jednocześnie zawiadamia się osoby zainteresowane, że postępowanie w powyższej sprawie zostało zakończone.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 4 lutego 1927 r. Okręg. Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Wólka Modrzejowa,** gminy Rzeczniów, powiatu iłżeckiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 300 ha obejmujących grunta tabelowe wsi Wólka Modrzejowa.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 24 kwietnia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. N. 39 1926 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 3 lutego 1927 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Czermin,** gminy Dwikozy, powiatu sandomierskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 310.1892 ha, obejmujących 155,9040 ha gruntów tabelowych wsi Czermin, 154,2852 ha gruntów hipotecznych z rozparcelowanego folwarku Czermin-Dwór, należącego do dóbr Słupcza, oraz grunta zaserwitutowe, których powierzchnia nie może być ściśle określoną przed ukończeniem sprawy likwidacji serwitutów, należnych włościanom wsi Czermin.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 18 kwietnia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. N. 39 1926 r. podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 28 października 1926 roku z zmianami wprowadzonemi do tego orzeczenia, orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 22 lutego 1927 roku, na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Lubachowy,** gminy Moskarzew, powiatu włoszczowskiego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi, zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji gruntów wsi Lubachowy określić na 205,06 ha, obejmujących 151,63 ha gruntów ukazowych wsi Lubachowy, 49,43 ha gruntów zaserwitutowych tejże wsi oraz, celem wyprostowania granie, 4 ha gruntów hipotecznych z folw. Lubachowy, stanowiącego część dóbr Moskarzew.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39 1926 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 18 sierpnia 1926 roku, ze zmianami wprowadzonemi orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 22 lutego 1927 roku, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziem. oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców **Łuczyce,** gminy Luborzyce, powiatu miechowskiego z dnia 28 grudnia 1924 roku w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Łuczyce — zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tej wsi określić na 155,9013 ha, obejmujących grunta tabelowe wsi Łuczyce.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39 1926 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 2 grudnia 1926 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Żaków** lit. „A i B", gminy Wieniawa, powiatu radomskiego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Żaków lit. A i B, zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji gruntów tej wsi określić na 895,13 ha obejmujących 57,57 ha gruntów tabelowych wsi Żuków A, 103,51 ha gruntów tabelowych wsi Żuków B, 37,33 ha gruntów zaserwitutowych wsi Żuków A i B, 253,98 ha gruntów hipotecznych kolonji Żuków A i B, figurujących w księdze wieczystej „Ryków A", 149,90 ha gruntów hipotecznych z rozparcelowanego folwarku „Wólka Dębowa", 274,16 ha gruntów hipotecznych z rozparcelowanego folwarku „Sokolniki Mokre", 5,6 ha hipotecznych gruntów z rozparcelowanego folwarku Radostów, powiatu koneckiego, 2,44 ha gruntów hipotecznych z części gruntów zwanych „Bramą Rykowską" wydzielonych z dóbr „Ryków A" 3,36 ha gruntów tabelowych wsi Politów, pow. koneckiego, oraz 3,36 ha gruntów tabelowych we wsi Ryków.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urzęd. i Kom. Ziemsk. oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Korytnica,** gm. Sobków, pow. jędrzejowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 1046,7286 ha, obejmujących 730,0798 ha gruntów tabelowych wsi Korytnica, 31,6488 ha gruntów tabelowych wsi Korytnica Poduchowna, 159 ha wspólnot gromadzkich wsi Korytnica, 96 ha gruntów hipotecznych, nabytych przez włościan wsi Korytnica z maj. Korytnica, 4 ha gruntów kościelnych, 14 ha gruntów hipotecznych, nabytych przez włościan wsi Borszowice z maj. Korytnica, i celem wyprostowania granic: 2 ha gruntów hipotecznych z rozparcelowanego majątku Korytnica z folwarku Niziny, 2 ha łąk hipotecznych, nabytych przez włościan wsi Borszowice z majątku Korytnica i 6 ha gruntów hipotecznych z majątku Korytnica.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 23 marca 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 3 grudnia 1926 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Kuzki,** gm. Włoszczowa, pow. włoszczowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Kuzki zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 274,19 ha, obejmujących 131,65 ha gruntów ukazowych wsi Kuzki, 22,55 ha gruntów ukazowych wsi Ewina, 116,99 ha gruntów zaserwitutowych wsi Kuzki i Ewina, oraz celem wyprostowania granic 3 ha gruntów hipotecznych z dóbr Podzamcze.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 2 kwietnia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 16-go września 1926 r. ze zmianami, wprowadzonemi do pomienionego orzeczenia orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 28 stycznia 1927 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o org. Urz. i Kom. Ziemsk. oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Klimontów** i **Szczytniki,** gm. Klimontów, pow. miechowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsiach Klimontów i Szczytniki zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tych wsi ustalić na około 860 ha, obejmujących 296,2456 ha gruntów tabelowych wsi Szczytniki, 307,7224 ha gruntów tabelowych wsi Klimontów, 123,2735 ha gruntów hipotecznych zakupnych z maj. Szczytniki, 111,1720 ha gruntów hipotecznych zakupnych z majątku Klimontów, oraz celem wyprostowania granic: 5 ha gruntów hipotecznych z majątku Kowary, 6 ha gruntów hipotecznych z maj. Ostrów i 10 ha gruntów hipotecznych z maj. Klimontów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 18 go sierpnia 1926 roku na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Giebło,** gm. Pilica, powiatu olkuskiego, z dnia 4 lutego 1926 r. w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Giebło zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tej wsi ustalić na 668,8000 ha, obejmujących 538,3 ha gruntów tabelowych wsi Giebło, 20,5 ha gruntów tabelowych wsi Giebło Poduchowne, oraz celem sprostowania granic: 50 ha gruntów hipotecznych z maj. fundacyjnego Giebło, 10 ha gruntów tabelowych ze wsi Kocikowa i 50 ha gruntów tabelowyeh ze wsi Mokrus.

Orzeczenie powyższe zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 28 stycznia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 16 września 1926 r. ze zmianami, wprowadzonemi do tego orzeczenia orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 25 lutego 1927 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Biskupice,** gm. Iwanowice, pow. miechowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Biskupice zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji tej wsi ustalić na około 236 ha, obejmujących 178,5265 ha gruntów tabelowych wsi Biskupice, 44,4568 ha gruntów hipotecznych, nabytych z majątku Biskupice przez mieszkańców wsi Biskupice, Sieciechowice i Zagaje i 12,0969 ha gruntów zaserwitutowych wsi Zagaje.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 29 grudnia 1926 r. na zasadzie art. 12 Ust. z dn. 11-go sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk. oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Wilcza Wola,** gminy Orońsko, pow. radomskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 203,35 ha, obejmujących 171,96 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Wilcza Wola, 31,39 ha gruntów hipotecznych nabytych z dóbr Krzcięcin, oraz grunta, które przypadną włościanom wsi Wilcza Wola z podziału wspólnego z dworem Krzcięcin pastwiska, tak zwanego „Kozieniec", którego powierzchnia nie może być ściśle określoną przed ukończeniem sprawy podziału tego pastwiska.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 1 kwietnia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie § 30 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 12 marca 1924 roku (Dz. Ust. Nr 28 z dnia 27 marca z 1924 r., poz. 281) ogłasza, że orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 26 marca 1926 r. Nr 31/25 II, po rozpoznaniu sprawy wniesienia do tabeli likwidacyjnej wsi **Siekluki,** powiatu radomskiego, wpisu dodatkowego

o poprawienie wpisu pastwiska pod Nr. 42, postanowiono: zarządzić wniesienie do oryginału i wszystkich odpisów tabeli likwidacyjnej wsi Siekluki, gm. Błotnica, powiatu radomskiego, wpisu dodatkowego, w brzmieniu ustalonem orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach z dnia 18 grudnia 1942 r. Nr 210/24.

Urząd gminy Snochowice, pow. kieleckiego, przystąpi w miesiącu sierpniu 1927 r. do założenia i sporządzenia nowych ksiąg ludności stałej wsi Hucisko i Czarny Las w miejsce zniszczonych przez wojnę ksiąg starych.

Wszystkie osoby przynależne do powyższych wsi (względnie opiekunowie takich osób) winny złożyć w powyższym Urzędzie gminnym w terminie do dnia 1 sierpnia 1927 r. dowody przynależności oraz dokumenty metrykalne, w przeciwnym bowiem razie osoby te nie będą wpisane do nowych ksiąg.

Urząd gminy Snochowice, powiatu kieleckiego, poczta Łopuszno, ogłasza **konkurs** na napisanie ksiąg ludności stałej na warunkach następujących:

gmina Snochowice liczy ludności stałej około 6000 osób.

Księgi dwóch wsi mają być założone i napisane na podstawie skorowidza do starych zniszczonych przez wojnę ksiąg ludności, po uprzedniem zebraniu potrzebnych dokumentów metrykalnych i po ustaleniu przynależności gminnej wszystkich osób podlegających wpisaniu, reszta zaś ksiąg będzie napisana na podstawie starych ksiąg ludności, sporządzonych w języku rosyjskim, oraz zebranych dokumentów metrykalnych.

Zebranie dokumentów, ustalenie podstaw prawnych i załatwianie związanej z tem korespondencji należy do obowiązku piszącego księgi.

Reflektować mogą tylko osoby zupełnie obznajomione z odnośnemi przepisami i całą manipulacją przy sporządzaniu i prowadzeniu ksiąg ludności, oraz posiadające czytelne i możliwie kaligraficzne pismo.

Wynagrodzenie będzie obliczane na podstawie ustalonej przez Urząd gminny ceny od wpisu jednej osoby za każdą napisaną i przyjętą księgę w stosunku do ilości osób wpisanych do księgi i skorowidza.

Wymagana jest kaucja 100—200 zł., względnie odpowiednie poręczenie.

Pierwszeństwo mają oferty odpowiadające wymaganiom punktu 4 i z najniższą ceną wykonania pracy.

Termin składania ofert do dnia 1 lipca 1927 r.

Na posiedzeniu organizacyjnem, które odbyło się dnia 1 maja b. r. w Poznaniu z udziałem przedstawicieli władz państwowych, komunalnych, oraz zrzeszeń gospodarczych i kulturalnych całej Polski, zostało założone w Poznaniu Towarzystwo pod nazwą:

„Powszechna Wystawa Krajowa w roku 1929“.

W czerwcu b. r. zwołana będzie Rada Główna, która definitywnie zaaprobuje listę Komitetu Wielkiego w celu przedłożenia jej p. Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu, I-go rewiru Sosnowieckiego, Stefan Morgiewicz, zamieszkały przy ul. Kołłątaja 3, w myśl art. 1148 i 1149 U. P. C. ogłasza, że na żądanie wierzyciela Joska Kałmy Hamburgiera na pokrycie należnych mu sum, a mianowicie: zł. 5555.55 na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 29 VII 1924 roku za Nr C. 457/24, zł. 5556.56 na mocy klauzuli egzekucyjnej Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 25 VI 1924 r. za Nr A. 324/24 i zł. 1111.12 na mocy klauzuli egzekucyjnej Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 30 VI 1924 r. na Nr 353/24, razem zł. 12.222.23 z procentami i kosztami, odbędzie się w dniu 16 września 1927 roku od godziny 10-tej rano w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Szenowskiej Nr 19 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości położonej w Sosnowcu przy ul. Warszawskiej, oznaczonej Nr. 12 policyjnym, należącej do Chaima Mordki i Dwojry małż. Berlińskich, składającej się z placu o przestrzeni — stosownie do wykazu hipotecznego — 179 sążni 34 stopy miary rosyjskiej, z budynkami: domu frontowego murowanego o trzech piętrach, oficyny murowanej parterowej przybudówki, komórek częściowo murowanych, częściowo drewnianych i studni w podwórzu z pompą ręczną i motorem elektrycznym. W całej nieruchomości zaprowadzona jest instalacja elektryczna. Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym w Sosnowcu pod Nr. 614 rep., obciążona jest długami hipotecznemi na ogólną sumę rubli 35.000, marek polskich 9.000.000.000 i zł. 115.200.60 i zastrzeżeniami, wskazanemi w III i IV dziale wykazu hipotecznego i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług opisu dokonanego w dniu 24 lipca 1925 roku.

Licytacja zacznie się od sumy szacunkowej złotych 105.000.

Życzący sobie przyjąć udział w licytacji, obowiązany jest złożyć kaucję w kwocie zł. 10.500.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji komornika, a na tydzień przed licytacją, stosownie

do art. 248 zał. XV do U. P. C., w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

Sosnowiec, dnia 24 maja 1927 roku.

Komornik Sądowy: *St. Morgiewicz.*

Sąd Pokoju w Kozienicach, zgodnie z art. 94 Pr. Weks. z dnia 14 listopada 1924 r., wzywa posiadacza zaginionych Franciszkowi Janeczkowi (zamieszk. we wsi Stara Wieś, gm. Kozienice, pow. kozienickiego) trzech weksli, t. j. dwa po 300 zł. i jeden na 80 zł., razem na ogólną sumę 680 zł., wystawionych przez Jana Płachtę in blanco, do zgłoszenia się w ciągu dni 60-ciu od daty ogłoszenia niniejszego do kancelarji wyżej wymienionego Sądu i do okazania pomienionych trzech weksli (C. 314/27).

Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 roku o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118, poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 239 z 1925 r.), zostały zorganizowane gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy:

1) w Lipiu, pow. częstochowskiego, z kapitałam zakładowym 2.000 zł.;

2) w Skaryszowie z kapitałem zakł. 3.000 zł.;

3) w Jedlińsku, pow. radomskiego, z kapitałem zakładowym 3.500 zł.;

4) w Radomiu, pow. radomskiego, z kapitałem zakładowym 6.000 zł.;

5) w Mniszkowie, pow. opoczyńskiego, z kapitałem zakładowym 2.000 zł.

WOLNE POSADY.

Urząd Wojewódzki (Wydział Prezydjalny) w Stanisławowie rozpisuje konkurs na posadę praktykanta sanitarnego przy Starostwie w Dolinie z uposażeniem wg. X st. sł. urzędników państwowych.

Podania o powyższą posadę z następującemi dokumentami: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej (po myśli art. 2 ustawy z 2 grudnia 1921 r. Dz. U. Rz. P. Nr 105, poz. 762), dowód odbycia służby wojskowej i curriculum vitae należy składać do 15 czerwca b. r. w Wydziale Prezydjalnym Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Pierwszeństwo dla otrzymania tej posady będą mieli kandydaci, mogący wykazać się dłuższą praktyką lekarską.

Kandydaci, którzy pozostają obecnie w służbie państwowej, winni wnosić podania w drodze służbowej.

OGŁOSZENIA.

Dr Władysława Tatarzanka, dyrektorka Państw. Seminarjum Naucz. Żeńsk. im. Marji Konopnickiej w Sosnowcu, zgubiła w kwietniu 1927 r. legitymację służbową w przejeździe z Sosnowca do Krakowa. (3—2)

Kobylec Jan z Parkoszowic, pow. miechowskiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Miechowie, który unieważnia się. (3—3)

Broniatowska Irena z Sosnowca zgubiła legitymację urzędniczą, wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego. (3—2)

Maranda Antoni z Częstochowy zgubił dowód osobisty Serja A. Nr 911995, wydany dnia 16 X 1926 r. przez Starostwo w Częstochowie za Nr. 1879. (3—2)

Liedtke Matylda z Kielc zgubiła dowód osobisty, wydany w r. 1923 przez Starostwo w Będzinie, który unieważnia się. (3—1)

Wydrzyński Władysław zgubił książeczkę wojsk., wydaną przez P. K. U. w Pińczowie. Takową unieważnia się. (3—3)

Neimitz Włodzimierz unieważnia zagubiony dowód osobisty Nr 968664, wydany dnia 25 III 1925 r. przez Starostwo w Łodzi za Nr. 4834 i książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łódź. (3—3)

Warszawski Urząd Wojewódzki unieważnia zagubioną pieczęć okrągłą urzędu gminy Nieporęt z godłem Państwa i napisem w otoku: „Urząd Gminy Nieporęt Ziemi Warszawskiej“. (3—3)

Baran Józef z Garbatki (rocznik 1894) zgubił książeczkę wojsk., wydaną przez P. K. U. w Radomiu. (3—3)

Kiserówna Marja, nauczycielka z Blachowni, pow. częstochowskiego, zgubiła legitymację służbową Nr 5372, wydaną przez Kuratorjum szk. okręgu warszawsk. (3—3)

Frochtman Szlama z Nowej Słupi, pow. kieleckiego, zgubił poświadczenie Komisji poborowej Nr 2029, wydane dn. 19 V 1925 r. przez Star. w Kielcach. (3—3)

Bierońska Stefanja zgubiła legitymację nauczycielską Nr 16315, wydaną w r. 1926 przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego. (2—1)

Spółka Akcyjna „Elibor“ Oddział w Częstochowie ogłasza o zagubieniu przez szofera Jana Zająca legitymacji samochodowej Nr 2314 i karty na prawo jazdy, wydane przez Urząd Wojewódzki (Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych) w Kielcach.

Brzeziński Antoni, posterunkowy P. P., zgubił legitymację służbową Nr 1610, wydaną przez Wojew. Komendę Pol. Państw. (3—1)

Zgubiono pozwolenie na prawo jazdy samochodowej Nr 258, wydane przez Urząd Wojew. (Okr. Dyrekcję Robót Publ.) w Kielcach na imię *Piotra Wojcieszki.*

Spiradek Elżbieta zgubiła legitymację nauczycielską Nr 12044, którą unieważnia się. (3—1)

Kisiel Ludwik z Miechowa zgubił dowód osobisty w maju 1927 r., wydany przez Starostwo w Miechowie. (3—1)

Wasilewski Leon unieważnia zagubioną legitymację nauczycielską Nr 18910.

Mokrosiński Henryk, przodownik P. P. w Zawierciu, zgubił legitymację służhową Nr 812, wydaną w r. 1925 przez Komendę Wojew. Pol. Państw. (3—1)

Gaworski Stanisław z Gołębiowa ogłasza o zagubieniu dowodu osobistego Nr 872958, wydanego przez Starostwo w Radomiu dnia 15-go listopada 1924 roku za L. 2224/2086. (3—1)

ELEKTROWNIA W KIELCACH — Spółka Akcyjna.

BILANS w dniu 31-go grudnia 1926 roku.

AKTYWA.		PASYWA.	
Budowa Nowej Elektrowni . .	576.978·04	Kapitał Zakładowy Towarzystwa .	250.000·—
Nieruchomości i Urządzenia . .	2.110.590·55	Fundusz Amortyzacyjny . .	5.000·—
Kasa	144·85	Wierzyciele	3.057.937·54
Banki	10.238·07	Depozytarjusze	41.334·—
Weksle	12.111·68	Akcepty	37.994·05
Aprowizacja: magazyn i materjały w drodze	294.158·45		
Inwentarz Starej Elektrowni . .	175.965·—		
Dłużnicy	152.190·67		
Depozyty	41.334·—		
Koszta organizacji Towarzystwa .	15.044·85		
Zamiana odbiorników u Abonentów	1.207·02		
Weksle protestowane . . .	73·—		
Straty za okres operacyjny .	2.229·41		
	Zł. 3.392.265·59		Zł. 3.392.265·59

SPRAWOZDANIE.

Bilans za okres sprawozdawczy 1926 r. został zamknięty w aktywach i pasywach sumą zł. 3.392.265·59, oraz stratą wynoszącą zł. 2.229·41. — Rachunek Strat i Zysków zamknięty po stronie Ma i Winien sumą zł. 236.396·03.

W myśl § 47 i § 49 Statutu Towarzystwa, sprawozdanie za okres 1926 r. zostało zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszy w dniu 22 kwietnia 1927 r.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach 1927 r. — 8939.